

ei valmi. Leidke talle päikesele avatud või poolvarjuline kasvukoht.

Soovitan istutada kilemultšiga peenrassa, mulda võib segada kodusõnnikut. Sobiv vahekaugus on reas u 70 cm, ridade vahel 2,5–3 meetrit. Algul tundub see ruumi raiskamisena, kuid 'Polka' kasvatab rohkelt varsi ja põõsad muutuvad laiaks.

Enne istutamist kastke maa korralikult läbi. Paljasjuurse taime istutamisel vajutage labidas sügavalt maasse ja liigutage mõned korrad edasi-tagasi. Tekkinud lõhesse pange juured ning vajutage korralikult kinni. Istutage veidi sügavamale kui taim eelnevalt kasvas. Ka pärast istutamist tuleb taimi korralikult kasta.

Varred võib pärast istutamist maapinna lähedalt (kuni 10 cm) tagasi lõigata, et soodustada juurte arengut.

Kuidas hooldada kasvuajal?

Must kile on hea kahel põhjusel: esiteks ei lase see peenral umbrohutada, teiseks on kilepeenral lihtsam kontrollida liigsete varte kasvu.

Must kile teeb kastmise mõnevõrra keerulisemaks, kuid piisav niiskus on vaarika jaoks väga tähtis. Kastke pigem harvem, kuid siis ohtralt, eriti saagikande ajal. Kevaditi soovitan anda taimedele mineraalväetist (kindlasti kloorivaba).

Istutusaastal taim veel väga jõuline ei ole, kuid esimesed marjad saab ära proovida. Teisel aastal näitab vaarikapõõsas aga juba kõiki oma häid omadusi. 'Polka' põõsad on tihedad ja kasvavad kuni poolteise meetri kõrguseks, neid pole vaja toetada.

Kuidas lõigata taasviljuvat vaarikat?

Parim aeg on selleks hilisügis või varakevad. Oluline on lõigata siis, kui taim on täielikus puhkeolekus. Vastasel juhul läheb palju toitaineid kaduma, kuna vaarikal liiguvad need sügisel vartest juurtesse ja kevadel tagasi.

'Polka' kannab saaki ka teise aasta varrel, seda harjumuspärasel ajal kesksuvel. Üle 2–3 varre taime kohta ei ole mõtet aga kasvama jätta, sest vanad varred ei paista uute vahelt välja. Neil olevad marjad on uute varte vahel peidus ja neid on vaevaline noppida. Lihtsam on kõik varred korraga maha lõigata ja nautida vaid sügisest saaki.

KAJA KURG

Allikas: Maakodu (Suvi Aias 2011)

UUDIS

HEIKI MAIBERG

Pikakõrreline 'Sangaste' ulatus sel aastal "Viljaveski" omaaegsel saatejuhil Mati Naruskil lausa pool meetrit üle pea.

Rukkipõld veskikivi südames

Meie maakodu aias on erilise, sümbolise tähenduse omandanud rukis, mis veskikivi südames kasvades on leidnud seal endale aukoha.

5. oktoobril möödub 30 aastat omaaegse tunnustatud telesaate "Viljaveski" algusest. Fenomeniks kasvanud saatesari kestis Eesti Televisioonis kümme aastat ja pakus 270 korral mõnusat vaatamist mitmesajale tuhandele vaatajale. Olime maa- ja linnarahvale toeks, jagades nõu ja kogemusi põlluharimisel ja aiapidamisel ning lahutasime meeltki.

Kui veskikäigud 1992. oktoobris otsa said, pakkus üks lahke Viljandimaa mees mulle pika möldritöö mälestuseks veskikivi.

Ühel päeval vuraski suur auto suvekodu ette ja ilus hallikas-must veskikivi sai endale õue kes-

kel väärilise koha. Nüüd kasvatan selle südames kuulsa sordiaretaja Friedrich Bergi loodud pikakõrrelist 'Sangaste' rukist.

Et olen ka ise juuripidi Sangaste lähedalt pärit, on minu jaoks auküsimus, et iga-aastane rukikivihk võrsuks veskikivis ainult omakasvatatud rukkiseemnest.

Mullu oli seemet rohkem, kui kivi keskele mahtus. Tegime siis heki äärde teise väikese minipõllu. Vili sirgus hästi ning pikemad kõrred ja viljapead ulatusid maapinnast 2 meetri 32 cm kõrguseni.

Muidugi ei küpseta selle viljanatukesega leiba ja ega ilu ei raatsigi ahju panna. Vanal möldril läheb aga süda rukkililli ja viljasülemis veskikivi nähes taas soojaks, meenutades "Viljaveski" igihaljast tunnuslauset "Rõõm jälle kohtuda".

MATI NARUSK